

РЕШЕНИЕ

№ 268

гр. Враца, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Г. Пеловска-Дилкова

Членове: Росица Ив. Маркова
Мирослав Д. Досов

при участието на секретаря Христина Т. Цекова
като разгледа докладваното от Мирослав Д. Досов Въззивно гражданско дело № 20221400500341 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД - гр.Козлодуй срещу решение № 135/09.06.2022 год. по гр. дело № 79/2022 год. по описа на РС-Козлодуй в частта, с която първоинстанционният съд е уважил предявените от Д. Г., ЕГН ***** против АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, ЕИК *** искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във връзка с чл.255, ал.1 от КТ както следва:

- признал е за незаконно и е отменил на основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ уволнението на Д. Г., извършено със Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД;
- възстановил е на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ Д. Г. на заеманата преди уволнението длъжност „***“ в „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД;
- осъдил е на основание чл.344, ал.1, т.3 във връзка с чл.255, ал.1 от КТ „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД да заплати на Д. Г. обезщетение за времето, през което е останал без работа поради незаконното уволнение, за периода от 06.12.2021 год. до 06.06.2022 г., в размер на 6 666,23 лева, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба – 18.01.2022 год., до окончателното ѝ изплащане.

Жалбоподателят поддържа, че решението в обжалваната част е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила, които нарушения са довели и го неговата необоснованост, тъй като фактическите и правни извода на съда не се подкрепят от събраните доказателства.

Твърди, че съдът не е обсъдил в цялост всички прието по делото доказателства,

извършил е превратно тълкуване на тези доказателства, поради което е достигнал до грешни фактически и правни изводи. Счита, че при издаване на обжалваната Заповед като работодател е спазил всички изисквания на КТ – поискал е обяснения от ищеца по реда на чл.193 от КТ, които е обсъдил, и при съобразяване с критериите на чл.189, ал.1 във вр. с чл.190, ал.2 от КТ в срока по чл.194, ал.1 от КТ е издал Заповед за прекратяване на ТПО на ищеца, която подробно е мотивирана с описание на нарушението, как е установено то, с която заповед за изискани обяснения, конкретните въпроси и дадените конкретни отговори. Излага подробни доводи, които касаят изключително неоснователността на иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ, като преповтарят изложените такива е депозирания пред РС-Козлодуй отговор по чл.131 от ГПК.

Жалбоподателят иска решението да бъде отменено в обжалваната част, а предявените от Д. Г. искове с право основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ отхвърлени, като неоснователни и недоказани.

Не сочи и не представя нови доказателства. Претендира разноски за въззивната инстанция – за държавна такса и за юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК Д. Г. – ищец в първоинстанционното производство, е представил отговор, в който също подробно мотивира становище за неоснователност на въззивната жалба на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД. Въззиваемият счита, че първоинстанционното решение е постановено изцяло в съответствие с материалния и процесуалния закон, както и със събраните доказателства, при което моли въззивната жалба да бъде отхвърлена, а обжалваното решение потвърдено.

Претендира разноски за въззивната инстанция.

Пред въззивната инстанция не са събирани нови доказателства.

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в рамките на законоустановения срок по чл.259, ал.1 ГПК и срещу обжалваем съдебен акт.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269, изр.1 ГПК въззивният съд констатира, че обжалваният съдебен акт е валиден и допустим.

За да се произнесе по правилността на първоинстанционното решение, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Районен съд-Козлодуй е сезиран с предявени от Д. Г. от гр.Радомир против „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД - гр.Козлодуй обективно съединени искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1-3 КТ, както следва: 1/ Иск за отмяна на Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, с която е прекратено трудовото му правоотношение, поради налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“; 2/ Иск за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „****“ в „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД; 3/ Иск за заплащане на обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за оставане без работа, поради уволнението, за периода от 06.12.2021 год. до 06.06.2022 г., в размер на 13831,20 лева, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба – 18.01.2022 год., до окончателното ѝ изплащане.

Съдът е бил сезиран и с искане от Д. Г. от гр.Радомир за осъждане на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД - гр.Козлодуй да му заплати парични суми за социално-битово и културно обслужване, дължими въз основа на действащ при работодателя КТД, за периода от м.февруари до м.май 2022 год. в общ размер на 5400 лева. С определение № 67/26.01.2022 год. съдът е посочил, че не е допустимо искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 КТ, които се разглеждат по реда на бързото производство, да

бъдат съединявани с искове, които подлежат на разглеждане по общият ред, каквито са исковете за парични суми по КТ, поради което е постановил разделното им разглеждане в друго исково производство.

Ищецът оспорва уволнението си със заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, с която е уволнен и иска да бъде отменена като незаконосъобразна. Категорично оспорва да е извършил нарушението на трудовата дисциплина, което е описано в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание за прекратяване на процесното трудово правоотношение. Това оспорване е извършено с обясненията, дадени пред работодателя по реда на чл.193 от КТ. Излага съображения, че не е извършил нарушението на трудовата дисциплина, за което е наказан. Счита, че заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, предмет на съдебен контрол в настоящото производство, е немотивирана в противоречие с разпоредбата на чл.195, ал.1 от КТ. Счита, че работодателят не е обсъдил дадените от него обяснения по реда на чл.193 от КТ, нито е обсъдил тежестта на нарушението и поведението на служителя /чл.189, ал.1 от КТ във връзка с чл.190, ал.2 от КТ/ наказанието му е несъразмерно тежко и определено в нарушение на чл.189 от КТ.

Твърди, че Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД е издадена извън срока по чл.194, ал.1 от КТ. Работодателят е наложил дисциплинарно наказание извън установените за това преклузивни срокове, поради което заповедта му е незаконосъобразна, а извършеното с нея уволнение - незаконно.

С подаден в срока по чл.131 ГПК отговор ответникът оспорва исковете и излага съображения, че правилно и законосъобразно на ищеца е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание уволнение. Поддържа, че ищецът Д. Г. е извършил нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.187, ал.1, т.8 от КТ злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието, както и разпространяване на поверителни за него сведения, което от своя страна обосновава налагането на наказание „дисциплинарно уволнение“ на основание чл.190, ал.1, т.4 от КТ злоупотреба с доверието на работодателя или разпространяване на поверителни за него сведения, което е и основание за прекратяване на трудовото правоотношение по чл.330, ал.2, т.6 от КТ.

Твърди, че Заповед № НК-18/06.12.2021 год. е издадена в съответствие с чл.189, ал.1 КТ и е съобразена тежестта и характера на нарушението, изложените обстоятелства, при които то е извършено, както и поведението на служителя и дадените от него обяснения, и правилно на ищеца Д. Г. е наложено дисциплинарно наказание – „Дисциплинарно уволнение“, на основание чл.190, ал.1, т.4, вр. чл.188, т.3 от КТ, вр. чл.187, ал.1, т.8 КТ, чл.126, т.9 КТ.

При така подадените искова молба и отговор в първоинстанционното производство са събрани писмени доказателства: Трудов договор № 69/01.06.2020 год., ведно с допълнителни споразумения към трудовия договор, както следва: допълнително споразумение № 57/09.06.2020 год. допълнително споразумение № 27 от 06.01.2021 год. и допълнително споразумение № 1715/06.08.2021 год.; Длъжностна характеристика за длъжността „***“; Заповед № АД-3483/30.11.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД; Обяснения до работодател с вх. № ОБ-44/02.12.2021 год.; Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД; Фиш за работна заплата за последния пълен отработен месец - ноември 2021 год.; Заверено копие от личното трудово досие на ищеца, ведно със заявленията за ползван отпуск; Удостоверение за актуално състояние на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД; Лицензни за производство на електрическа и топлинна енергия;

Постановление № 181 на МС от 20.07.2009 год. за определяне на стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност; Удостоверение за брутното трудово възнаграждение на ищцата за месец март 2020 год. с рег. № У-01-138/11.02.2022 год.; Фиш за изплатено трудово възнаграждение за месец ноември 2021 год.; Фиш за изплатено трудово възнаграждение за месец декември 2021 год.; Длъжностна характеристика 10. ОУ. 00. ДХ. 1979/01, ведно с протокол за запознаване; Заповед № АД-3625/10.12.2021 год.; Правилник за вътрешния трудов ред в „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД. ид. № 10. ОУ. 00ПК. 057/09; Заповед № НК- 18/06.12.2021 г. с удостоверение връчване; Заповед № АД-3483/30.11.2021 год., с удостоверение връчване; Писмени обяснения Вх. № ОБ-44/02.12.2021 год.; Заповед № АД-887/26.03.2021 год.; Решение № 1021/28.10.2021 год. на КЗК по преписка № КЗК-640/2021 год.; Решение № 135/11.01.2022 год. на ВАС по адм. дело № 11617/2021 год. и Разпечатка от сайта на КЗК.

За изясняване на делото от фактическа страна е допусната и изслушана съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице Г. К. - С., от чието заключение е установено, че за м.ноември 2021 год. /пълен предходен месец преди уволнението/ – брутното трудово възнаграждение на ищеца е в размер на 2305,20 лева. Съгласно заключението, дължимото обезщетение по чл.344, ал.1 т.3 КТ за периода от 01.02.2022 год. до 06.06.2022 год. възлиза на 6 666,23 лева.

По искане на ищеца, с протоколно определение от 13.04.2022 год. на основание чл.214, ал.1 ГПК първоинстанционният съд е допуснал изменение на предявения иск по чл.344, ал.1, т.3, във вр. с чл.225, ал.1 КТ чрез негово намаляване, като предявен за периода от 06.12.2021 год. до 06.06.2022 г., за сумата в размер на 6596,80 лева, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба – 18.01.2022 год., до окончателното ѝ изплащане. С протоколно определение от 25.05.2022 год. е допуснато изменение на предявения иск по чл.344, ал.1, т.3, във вр. с чл.225, ал.1 КТ, чрез неговото увеличаване на 6666,23 лева.

С обжалваното решение № 135/09.06.2022 год. по гр.д. № 79/2022 год. РС-Козлодуй е приел за основателни предявените от Д. Г. против „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. с чл.225, ал.1 от КТ, като е признал за незаконно и е отменил на основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ уволнението на Д. Г., извършено със Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД; възстановил е на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ Д. Г. на заеманата преди уволнението длъжност „***“ в „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД; осъдил е на основание чл.344, ал.1, т.3 във връзка с чл.255, ал.1 от КТ „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД да заплати на Д. Г. обезщетение за времето, през което е останал без работа поради незаконното уволнение, за периода от 06.12.2021 год. до 06.06.2022 г., в размер на 6 666,23 лева, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба – 18.01.2022 год., до окончателното ѝ изплащане. Осъдил е на основание чл.221, ал.2 от КТ „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД да заплати на Д. Г. БТВ в размер на сумата от 2305,20 лева.

Осъдил е на основание чл.78, ал.6, във вр. с чл.83, ал.1 от ГПК АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Козлодуй, държавна такса в размер на 266,65 лева и внесен депозит за вещо лице в размер на 150 лева.

В първоинстанционното производство правилно е установена следната фактическа обстановка:

Между страните не се спори, а и видно от трудов договор № 69/01.06.2020 год., ищецът Д. Г. е бил назначен при ответника „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД на длъжност „***“ в

„АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, с код по НКПД ***, считано от 08.06.2020 год. Договорът е сключен със срок за изпитване от шест месеца, но доколкото не е прекратен в уговорения и изтекъл шестмесечен срок за изпитване, същият се счита за окончателно сключен. С последващи допълнителни споразумения към трудовия договор, както следва: допълнително споразумение № 57/09.06.2020 год., допълнително споразумение № 27 от 06.01.2021 год. и допълнително споразумение № 1715/06.08.2021 год. е променян размерът на основното месечно трудово възнаграждение и размерът на допълнителното месечно възнаграждение за трудов стаж и професионален опит.

Със Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, връчена на 06.12.2021 год. на ищеца Д. Г., е наложено дисциплинарно наказание „дисциплинарно уволнение“, на основание чл.190, ал.1, т.4 от КТ във връзка с чл.188, т.3 от КТ във връзка с чл.187, ал.1, т.8 от КТ и чл.126, т.9 от КТ, прекратено е трудовото му правоотношение с ответника, на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ, считано от датата на връчване на заповедта, и е разпоредено да му бъде удържано обезщетение в размер на едно брутно трудово възнаграждение, на основание чл.221, ал.2 от КТ.

От приложено по делото Удостоверение от 11.02.2022 год. издадено от ответника „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, се установява, че брутното трудово възнаграждение по чл.228, ал.1 от Кодекса на труда за месец ноември 2021 год. на лицето Д. Г. е в размер на 2305,20 лева.

От писмо от Дирекция „Осигуряване и краткосрочни плащания“ НОИ се установява, че лицето Д. Г. към дата 16.03.2022 год. няма постъпили данни за издадени болнични листове.

От получено писмо и изготвената справка от НАП, централно управление, се установява, че по отношение ищеца Д. Г. има данни за подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ от работодател „МАГ – М“ ЕООД, с ЕИК ***, за сключен н 07.12.2021 г. и действащ към момента трудов договор.

По делото е назначена ССЧЕ, като видно от писменото заключение на вещото лице Г. К. - С., което настоящият съдебен състав възприема като компетентно и обосновано, обезщетението за претендирания период от 01.02.2022 год. до 06.06.2022 год. е в размер на 6666,23 лева нетно трудово възнаграждение.

Във връзка с процедура на договаряне с предварителна покана за участие с предмет: „Проектиране, доставка и монтаж на комплексна система за непрекъснат мониторинг и оценка на маслонапълнени машини в ОРУ, БПС, ВЕЦ-Козлодуй“, с решение № 30П-Р-192/23.07.2021 год. на изпълнителния директор на ответника „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, ЕИК ***, са обявени кандидати, които да бъдат поканени да подадат оферти в процедурата.

Решението е обжалвано пред Комисия за защита на конкуренцията от ДЗЗД „Инвестсервиз“-участник в процедурата, със съдружници „Хидравлична и пневматична техника“ ООД, „Интерприборсервиз“ ООД и „Инвест Строй Монтаж“ ЕООД. С жалбата пред КЗК с вх. № ВХР1424/02.08.2021 год. били наведени доводи и съображения, свързани с информация, съдържаща се в ЕЕДОП на друг участник в процедурата. Тази информация не била публична, а била достъпна само за членовете на съответната комисия, назначена от възложителя по процедурата, които са добавени в ЦАИС ЕОП за съответното заседание.

Като член на оценителната комисия, която е отворила и разгледала постъпилите заявления за участие в цитираната по-горе процедура, със Заповед № АД-887/26.03.2021 год. е бил назначен и ищецът Д. Г. - на длъжност „***“, отдел РИП,

Управление „Инвестиции“. Същият е имал достъп до всички документи, налични в ЦАИС във връзка с процедурата.

Преди да наложи наказание на ищеца Д. Г., работодателят на основание чл.193, ал.1 КТ, със Заповед АД-3483/30.11.2021 год. е изискал писмени обяснения от него, като е поискал отговори на въпросите: предоставял ли е на „Хидравлична и пневматична техника“ ООД, „Интерприборсервиз“ ООД и „Инвест Строй Монтаж“ ЕООД - съдружници в ДЗЗД „Инвестсервиз“ или на друго трето лице информация, съдържаща се в ЕЕДОП-ите на други участници в процедура на договаряне, с предварителна покана за участие с предмет: „Проектиране, доставка и монтаж на комплексна система за непрекъснат мониторинг и оценка на маслонапълнени машини в ОРУ, БПС, ВЕЦ-Козлодуй“? Поради какви причини?

В дадения му срок ищецът Д. Г. е представил писмени обяснения с вх. № ОБ-44/02.12.2021 год., в които е посочил следното: На 19.03.2021 год. е получил уведомление по имейла от Т. Й., че е включен като член на комисия по горепосочената процедура, като на 25.03.2021 год. му е изпратен подсецаш имейл пак от него. За периода от 22.03.2021 год. до 02.04.2021 год. е бил в платен годишен отпуск, поради което е активиран като резерва в процедурата Б. С.. На 22.06.2021 год. е бил добавен в ЦАИС и е получил от Т. Й. допълнителна информация относно „КМС“ ЕООД с подизпълнители АББ Пауър Гридс от ЧЕЗ Разпределение. На 24.06.2021 год. е започнал подробно да се запознава с документите на всички участници. На 21.07.2021 год. е получил имейл, че е изготвен протокол за работата на комисията за избор на участниците в следващия етап на обществената поръчка. На 10.08.2021 год. е било проведено съвещание в управление Търговско, на което е бил уведомен от участващия юрист за постъпила в КЗК жалба по процедурата. На 08.09.2021 год. е стартирал запознаване с Техническите предложения на участниците в процедурата.

Твърди, че не е предоставял на „Хидравлична и пневматична техника“ ООД, „Интерприборсервиз“ ООД и „Инвест Строй Монтаж“ ЕООД - съдружници в ДЗЗД „Инвестсервиз“ или на друго трето лице информация, съдържаща се в ЕЕДОП-ите на други участници в процедура на договаряне, с предварителна покана за участие с предмет: „Проектиране, доставка и монтаж на комплексна система за непрекъснат мониторинг и оценка на маслонапълнени машини в ОРУ, БПС, ВЕЦ-Козлодуй“.

Работодаателят е счел обясненията на Д. Г. за неприемливи и е издал обжалваната дисциплинарна заповед, като е приел, че ищецът е извършил нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.187, ал.1, т.8 от КТ злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието, както и разпространяване на поверителни за него сведения, което обосновава налагането на наказание „дисциплинарно уволнение“ на основание чл.190, ал.1, т.4 от КТ злоупотреба с доверието на работодателя или разпространяване на поверителни за него сведения, което е и основание за прекратяване на трудовото правоотношение по чл.330, ал.2, т.6 от КТ, считано от датата на връчване на заповедта, разпоредено е и да му бъде удържано обезщетение в размер на едно брутно трудово възнаграждение, на основание чл.221, ал.2 от КТ.

В Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, е описано, че в изнесените факти и обстоятелства, в даденото обяснение, вкл. съпадението на дадените от него обяснения с тези на служителя Б. К. С., на длъжност „Ръководител сектор Инвестиционно проектиране и енергийна ефективност“, отдел РИП, Управление „Инвестиции“, преценени във връзка с фактическата обстановка по провеждане на процедура по ЗОП и последвалото обжалване на акт на възложителя, пораждат обосновано съмнение относно достоверността на обяснението, отричащо предоставяне на информация от провежданата процедура. Породилите се в този смисъл обосновани съмнения за

разпространяване на поверителни за работодателя сведения, водят до нарушаване на доверието на работодателя и лоялността на служителя. Поради което и работодателят е приел, че действията по разпространяване на поверителни за работодателя сведения неминуемо водят до злоупотреба с доверието на работодателя и уронване на доброто му име. Както и че представлява изпълнение на трудови права и задължения, по смисъла на чл.126, т.9 от КТ.

За да наложи на ищеца дисциплинарно наказание „дисциплинарно уволнение“, респективно, за да прекрати процесното трудово правоотношение, работодателят е приел, че служителят Д. Г. е извършил дисциплинарно нарушение, квалифицирано като „обосновани съмнения за разпространяване на поверителни за работодателя сведения, които водят до нарушаване на доверието на работодателя и лоялността на служителя“. Работодателят счита, че „действията по разпространяване на поверителни за работодателя сведения неминуемо водят до злоупотреба с доверието на работодателя и уронване на доброто му име“.

След обсъждане на предпоставките на основанието за уволнение по чл.190, ал.1, т.4 от КТ - за разпространяване на поверителни за работодателя сведения, първоинстанционният съд е достигнал до извода, че заповедта, предмет на съдебен контрол в настоящото производство е немотивирана и в противоречие с разпоредбата на чл.195, ал.1 от КТ. Ответникът „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД е изложил факти и обстоятелства в издадената от него заповед, но в заповедта липсват изводи относно връзките между факти, а именно въз основа на кои данни и обстоятелства работодателят е приел, че служителят Д. Г. е извършил твърдяното нарушение на трудовата дисциплина, или ако е налице извършено нарушение на трудовата дисциплина, въз основа на кои данни и обстоятелства е прието, че именно служителят Д. Г. е извършил същото. Така, сам работодателят посочва, че идентични обяснения и за същото нарушение са поискани от друг служител – Б. К. С.. Посочил е, че на основание чл.103, ал.1 от ЗОП комисията на възложителя за извършване на подбор на кандидатите и участниците в съответна процедура по ЗОП се състои от нечетен брой членове, като всеки от тях е имал достъп до поверителната информация по конкретната процедура, за която работодателят твърди да е разпространена. Нещо повече, несигурността на работодателя относно извършването на твърдяното нарушение на трудовата дисциплина както и относно личността на нарушителя е намерило израз в обжалваната заповед в използваните от него изрази като „обосновано съмнение“, „обосновани съмнения“ и др.

Приел е, че при издаването на процесната заповед работодателят е допуснал и процесуални нарушения, обосноваващи нейната отмяна: Работодателят не е обсъдил дадените от служителя Д. Г. обяснения по реда на чл.193 от КТ, нито е обсъдил тежестта на нарушението и поведението на служителя /чл.189, ал.1 от КТ във връзка с чл.190, ал.2 от КТ/. Ако беше обсъдил постъпилите от служителя обяснения, не би стигнал до изводите, обосновавали издаването на обжалваната заповед, а именно че е извършено нарушение на трудовата дисциплина, респективно, че същото е извършено от ищеца. Не е извършена и преценка на тежестта на нарушението.

В мотивите си РС-Козлодуй е посочил още, че Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД е издадена извън срока по чл.194, ал.1 от КТ. Съгласно цитираната разпоредба, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от 2 /два/ месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В случая се твърди от работодателя, че решение № 30П-Р-192/23.07.2021 год. на изпълнителния му директор, с което са обявени кандидати, които да бъдат поканени да подадат оферти в процедура на договаряне с предварителна покана за участие с предмет: „Проектиране, доставка и монтаж на

комплексна система за непрекъснат мониторинг и оценка на маслонапълнени машини в ОРУ, БПС, ВЕЦ-Козлодуй“, е обжалвано пред Комисия за защита на конкуренцията от ДЗЗД „Инвестсервиз“-участник в процедурата, със съдружници „Хидравлична и пневматична техника“ ООД, „Интерприборсервиз“ ООД и „Инвест Строй Монтаж“ ЕООД с жалба с вх. № ВХР-1424/02.08.2021 г. по описа на КЗК, приета като писмено доказателство по делото и неоспорена от страните. Прието е, че работодателят е открил нарушението на 02.08.2021 г., с изпращането на жалбата до КЗК и до него, като възложител на поръчката, като е наложил дисциплинарното наказание извън установените преклузивни срокове. Като е приел главния иск за основателен и доказан, съдът е стигнал до извода, че следва да бъдат уважени и предявените обусловени от него обективно съединени искове.

Настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за правилно и законосъобразно, като на основание чл.272 от ГПК съдът препраща към мотивите, изложени от Районен съд-Козлодуй. Независимо от това и във връзка с доводите във въззивната жалба, е необходимо да се добави следното:

Основанието на всеки иск се определя от ищеца чрез посочване на бележите, които индивидуализират предмета на спора, а именно - правопораждащият факт, съдържанието на субективното материално право и носителите на правоотношението. В производството по чл.344, ал.1, т.1 от КТ – трудов спор за законността на извършено от работодателя уволнение, в тежест на ответника е да установи, че е упражнил законно извънсъдебно потестативното си право да прекрати едностранно трудовото правоотношение. В тежест на работодателя е да докаже, че доводите за незаконност на уволнението, въведени с исковата молба от ищеца са неоснователни.

Правилно е прието от първоинстанционния съд, че тежестта на доказване законността на уволнението носи работодателя.

За да наложи дисциплинарно наказание на определен работник или служител, работодателят е длъжен да проведе дисциплинарно производство, в което най-напред следва да установи факта на нарушение на трудовата дисциплина, като събере необходимите за това доказателства, които го потвърждават. Съгласно законодателната уредба и трайната съдебна практика, дисциплинарното нарушение представлява деяние (действие или бездействие), което се индивидуализира чрез деец (субект), съществени признаци на деянието от обективна страна и време и мястото на извършването му. В тази фаза от развитието на дисциплинарното производство, съгласно разпоредбата на чл.193, ал.1 от КТ, работодателят е длъжен да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения. Значението на това задължение е работодателят да събере доказателства относно извършеното нарушение, да си изясни всестранно и пълно фактическата обстановка, при която е извършено нарушението на трудовата дисциплина, да си изясни отношението на работника към извършеното, да му даде възможност да се защити. Това задължение на работодателя като орган на дисциплинарната власт представлява от друга страна право на работника или служителя да бъде изслушан или да даде писмените си обяснения. В тежест на работодателя в процеса е да докаже, че дисциплинарното производство е проведено съгласно изискванията на закона, в т.ч. и обстоятелството, че са поискани обяснения от работника. В конкретния случай, според въззивния състав, работодателят по трудовото правоотношение е доказал факта на поискване на обяснения от ищеца за конкретното дисциплинарно нарушение, за което е наложено дисциплинарното наказание „уволнение“ с атакуваната заповед.

На второ място, въз основа на безспорно установените и квалифицирани като нарушения по КТ деяния, работодателят следва да определи вида на дисциплинарното наказание, като съобрази дали тежестта на наказанието съответства на тежестта на

нарушението, да издаде заповед за неговото налагане, и най-накрая да връчи тази заповед на лицето, извършило нарушението.

Съдържанието на заповедта за дисциплинарно наказание е указано в разпоредбата на чл.195, ал.1 от КТ, като в мотивите на заповедта следва да е посочен нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законния текст, въз основа на който се налага. Мотивацията на заповедта е задължително необходимо условие при издаването ѝ, тъй като мотивите очертават предмета на проверката на съда относно законосъобразността на наложеното наказание. Липсата, на който и да е от реквизитите на заповедта за дисциплинарно наказание, посочени в чл.195, ал.1 от КТ, има за последица незаконосъобразност на дисциплинарното наказание, предвид императивността на нормата.

Според мотивите в Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД изнесените факти и обстоятелства, в даденото обяснение, вкл. съвпадението на дадените от него обяснения с тези на служителя Б. К. С., на длъжност „Ръководител сектор Инвестиционно проектиране и енергийна ефективност“, отдел РИП, Управление „Инвестиции“, преценени във връзка с фактическата обстановка по провеждане на процедура по ЗОП и последвалото обжалване на акт на възложителя, пораждаат обосновано съмнение относно достоверността на обяснението, отричащо предоставяне на информация от провежданата процедура. Породилите се в този смисъл обосновани съмнения за разпространяване на поверителни за работодателя сведения, водят до нарушаване на доверието на работодателя и лоялността на служителя. Поради което и работодателят е приел, че действията по разпространяване на поверителни за работодателя сведения неминуемо водят до злоупотреба с доверието на работодателя и уронване на доброто му име. Както и че представлява неизпълнение на трудови права и задължения, по смисъла на чл.126, т.9 от КТ.

Разпространението на поверителни за работодателя сведения съставлява нарушение по чл.190, ал.4 КТ, когато съществува забрана за изнасяне на съответната информация пред трети лица, регламентирана от нормативен или вътрешноведомствен акт, и служителят е знаел за това. В случая нито има данни за намерение на ищеца да разпространява такива поверителни за ответното дружество сведения, нито да са предприети от негова страна действия по разпространяването или разгласяването им. В мотивите на процесната заповед изобщо липсват данни по какъв начин е станало това. Работодателят е приел най-общо казано, че служителят Д. Г. е извършил дисциплинарно нарушение, квалифицирано като „обосновани съмнения за разпространяване на поверителни за работодателя сведения, които водят до нарушаване на доверието на работодателя и лоялността на служителя“. Работодателят счита, че „действията по разпространяване на поверителни за работодателя сведения неминуемо водят до злоупотреба с доверието на работодателя и уронване на доброто му име“.

Като съобрази мотивите в заповедта, въззивният състав споделя изцяло изводите на районния съд, че заповедта е немотивирана и в противоречие с разпоредбата на чл.195 КТ.

Когато се претендира незаконност на дисциплинарно наказание, съдът е длъжен да установи извършено ли е претендираното деяние (разпространяване на поверителни сведения), каква е неговата тежест и съответства ли му по тежест наложеното дисциплинарно наказание. Това обаче може да бъде сторено само при **конкретното описание на нарушението** в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. **Достатъчно е да има основателни съмнения във верността на заявените от работодателя факти за разпространяването на поверителни за него сведения от**

служителя, за да не се носят от другата страна по трудовия договор съответните неблагоприятни последици.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че не би могло да се установи дисциплинарно нарушение (работодателят не е и заявил факти за съществуването на конкретни постъпки, представляващи дисциплинарни нарушения и въз основа на кои данни и обстоятелства е приел, че именно служителят Д. Г. ги е извършил), за да се носят от другата страна по трудовия договор съответните неблагоприятни последици.

В случая работодателят на първо място не е установил факта на извършване от Д. Г. на вмененото му със заповедта нарушение на трудовата дисциплина, което изрично е оспорено от последния. Наличните данни по делото не могат да обосноват извод, че именно ищецът е разпространил поверителните за него сведения, свързани с информация, съдържаща се в ЕЕДОП на друг участник в процедурата, която е била достъпна само за членовете на съответната комисия, назначена от възложителя по процедурата, а оттам и правомерността на уволнението. Липсата на конкретика води до невъзможност на наказания да обжалва по съдебен път дисциплинарното си наказание пълноценно, а освен това при провеждане на съдебно обжалване поставя съда в невъзможност да прецени конкретното деяние дали представлява основание за налагане на съответното дисциплинарно наказание. Твърдението, че са налице обосновани съмнения за разпространяване на поверителни за работодателя сведения, които водят до нарушаване на доверието на работодателя и лоялността на служителя, не покрива изискването по чл.195, ал.1 КТ. Заповедта не може да се основава на съмнения или на подозрения, а следва да бъде категорично установено, че служителят е извършил вмененото му нарушение, в т.ч. да се индивидуализира извършеното нарушение, като се посочат конкретни неговите обективни признаци - време и място на извършване, както и субективните такива, наказанието предвидено за описаните нарушения на трудовата дисциплина.

Неоснователен е и доводът на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, поддържан и във въззивното производство, че работодателят е спазил всички изисквания на КТ – поискал е обяснения от ищеца по реда на чл.193 от КТ, които е обсъдил, и при съобразяване с критериите на чл.189, ал.1 във вр. с чл.190, ал.2 от КТ. Работодателят е поискал, но не е обсъдил обстойно обясненията на служителя Д. Г., нито е взел предвид тежестта на нарушението и поведението на служителя.

Не се събраха каквито и да са доказателства и, че ищецът е злоупотребил с доверието, уронил е доброто име на предприятието и е разпространил поверителни за предприятието сведения.

Предвид гореизложеното, правилен и обоснован се явява решаващият извод на първоинстанционния съд, че по делото не е установено извършването на твърдяното нарушение по чл.330, ал.1, т.6 от КТ, което да налага прилагане на санкцията в разпоредбата на чл.190, ал.1, т.4 от КТ, а работодателят е допуснал и нарушения при изпълнение на процедурата по чл.193, ал.1 КТ.

Правилно е отбелязано от Районен съд-Козлодуй, че Заповед № НК-18/06.12.2021 год. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД е незаконосъобразна и на друго основание, като издадена **след изтичане на двумесечния срок** по чл.194 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл.194, ал.1 КТ, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нормата на чл.194, ал.1 КТ е императивна по своя характер, поради което съдът следи служебно дали са спазени сроковете по чл. 194, ал.1 КТ /в т. см. решение № 796/23.10.2008 год. на ВКС по гр. д. № 1102/2006 год./. В

съдебната практика се приема, че началото на срока по чл.194, ал.1 от КТ е узнаването на нарушението от наказващия орган /от субекта на дисциплинарна власт/. В случая в Заповедта не е посочено кога /на коя дата/ ищецът е извършил това нарушение, а също така не е посочено и кога е установено /открито/ самото нарушение.

Съдът намира за неоснователни твърденията на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, поддържани и във въззивното производство, че работодателят е узнал за твърдяното нарушение едва с публикуването на сайта на КЗК на решението на дата 02.11.2021 год. Видно е от самата уволнителна заповед, че подадената от ДЗЗД „Инвестсервиз“-участник в процедурата, със съдружници „Хидравлична и пневматична техника“ ООД, „Интерприборсервиз“ ООД и „Инвест Строй Монтаж“ ЕООД жалба е с вх. № ВХР-1424 от 02.08.2021 г. по описа на КЗК. На основание чл.199, ал.1 от ЗОП жалбата срещу решение на възложителите се подава до Комисията за защита на конкуренцията с копие и до възложителя, чието решение, действие или бездействие се обжалва, т.е. от характера на самата процедура по обжалване става ясно, че откриването на твърдяното дисциплинарно нарушение е настъпило още с подаването на жалбата. От това следва, че ответникът е узнал за фактите, въз основа на които извежда твърдения за нарушения на трудовата дисциплина още на 02.08.2021 год. Дисциплинарното наказание е наложено на 06.12.2021 г., чрез личното връчване на Заповедта на същата дата, т.е. не е спазен двумесечният срок по чл.194, ал.1 КТ.

Всички тези установени пороци на заповедта относно неяснотата извършено ли е нарушение или не, кога е извършено и въз основа на какви обстоятелства е прието това, правилно са отчетени от районния съд, и заповедта правилно е възприета като неясна, немотивирана, незаконосъобразна, и е постановен съдебен акт, с който същата е отменена.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ.

Ищецът-въззиваем в настоящото производство е работил по трудов договор за неопределено време. Признаването на уволнението му за незаконно по гореизложените съображения обуславя основателността на иска за възстановяването на заеманата преди уволнението длъжност „***“ в „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД.

Относно иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл.225, ал.1 от КТ:

Този иск предпоставя прекратяването на трудовото правоотношение да е признато за незаконно и заповедта за това да е отменена като незаконосъобразна. Освен това ищецът трябва да докаже, че е останал без работа поради незаконното уволнение, както и че е налице причинна връзка между двете. В Решение № 169 от 29.03.2011 год. на ВКС по гр.д. № 1699/2009 год., IV г.о., ГК, постановено по реда на чл.290 ГПК, е прието, че ако в рамките на шестмесечния период след незаконното уволнение, работникът или служителът е постъпил на работа при нов работодател по трудов договор за неопределено време, обезщетение по чл.225, ал. 1 КТ се дължи за периода от уволнението до постъпването на новата работа, а след постъпването, ако тази работа е по-ниско платена, се дължи обезщетение по чл.225, ал.2 КТ до изтичане на шестмесечния срок.

Искът за заплащане на обезщетение по чл.344, ал.1, т.3 КТ също се доказва в основанието и размера си. Ищецът съгласно изготвената справка от НАП е работил по трудово правоотношение, считано от 07.12.2021 год. с нов работодател „Маг-М“ ЕООД, като правилно съдът е присъдил на ищеца обезщетение, представляващо разликата между възнаграждението, което Д. Г. би получавал от „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, и трудовото възнаграждение, получавано при новия работодател, която за целия период от 06.12.2021 год. до 06.06.2022 год. възлиза на 6 666,23 лева, като за м.12.2021 год. и м.01.2022 год. такава не се дължи, тъй като БТВ при новия работодател е в по-

висок размер от получаваното такова от „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД.

С оглед изложеното въззивната жалба се явява неоснователна. Като такава следва да се остави без уважение, а обжалваното решение по изложените съображения и поради съвпадане на изводите на двете инстанции следва да бъде потвърдено.

По разноските:

При този изход на спора пред настоящата инстанция, в полза на въззиваемата страна се поражда правото да ѝ бъдат заплатени от въззивника направените по делото разноски, на основание чл.78, ал.3 от ГПК. Същите, съобразно представените доказателства за извършени такива възлизат на сумата от 1700 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното по-горе и на основание чл.271, ал.1 ГПК, Окръжен съд – Враца в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 135 от 09.06.2022 год., постановено по гр. д. № 79/2022 год. по описа на Районен съд – Козлодуй.

ОСЪЖДА „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление в гр.***, да заплати на Д. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.***, на основание чл.78, ал.3 от ГПК сумата от 1 700 /хиляда и седемстотин/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС при условията на чл.280, ал.1 ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____